

ارائه مدل قیمت‌گذاری فناوری از طریق هزینه‌یابی بر مبنای فعالیت‌ها

محمد علی شفیعا^۱، آرنوش شاکری^۲، علی صفری^{۳*}

هيات علمي، دانشكده مهندسي، صنايع، دانشگاه علم و صنعت ايران، omidshafia@gmail.com

دانشجوی، دکترای، مهندس، صنایع دانشگاه علم و صنعت ایران، shakeri@iust.ac.ir

دانشجوی، کارشناس، ارشد مدیریت اجرایی، دانشگاه علم و صنعت ایران، ، safari@saipacorp.com

چکیده

با افزایش سهم فناوری و سایر اجزای هزینه های سربار در تولید کالاها و خدمات ، روشهای هزینه یابی سنتی، اطلاعات صحیح در مورد هزینه سر بار و تسهیم آن فراهم نمی آورد در حالیکه اطلاعات بهای تمام شده محصولات، خدمات و مشتریان از مهمترین اطلاعات مالی بوده که برای تصمیمات مدیریت مورد نیاز است.

برآورده نشدن اطلاعات مورد نیاز مدیریت توسط سیستم های هزینه یابی سنتی، صاحبان فناوری را به سمت استفاده از سیستم هزینه یابی بر مبنای فعالیت متمایل کرده است. هزینه یابی بر مبنای فعالیتها با بررسی فعالیتهایی که مستقیماً در فرایند عملیاتی دخالت دارند، به ارائه اطلاعات دقیق بهای تمام شده می پردازد. این روش برای افزایش دقت هزینه های محصول که هم در هزینه های سفارش کار و هم هزینه یابی فرآیند مشخص شده اند، مورد استفاده قرار می گیرد.

طی این مقاله با جستجوی کتابخانه ای و اینترنتی و رویکرد بهینه کاوی شده مدلی چهار مرحله ای ارائه گردد تا قیمت گذاری موفق برای فن آوری هایی که هزینه های سربار زیاد، تولیدات چند محصولی و سیستم های تولید پیچیده دارند، بهتر انجام گیرد. ازاینرو مشخص شده است، هزینه یابی که یکی از مهم ترین اجزای قیمت گذاری فناوری بوده و تصمیمات در مورد آن تاثیر زیادی بر روی سودآوری بنگاه به همراه خواهد داشت، چگونه محاسبه و اعمال گردد. نتایج حاصله در این مقاله از طریق شبیه سازی و مقایسه قیمت گذاری فناوری در یک پروژه سه ساله بین دو روش هزینه یابی سنتی و هزینه یابی بر مبنای فعالیت صحه گذاری شده است.

واژه های کلیدی: قیمت گذاری، فناوری، هزینه یابی، فعالیت

١- مقدمه:

[illegible]

|| || |||| | ||| |||| ||||| | ||| || |||| || | | ||||| ||||| || | | ||| |||

[illegible]